

pulmons i treu cabòries. Jo crec que els infants neixen ja vells; ja ni els infants riuen i quan un infant no riu és que no està bo, és que està atacat de tristesa i no riu perquè no veu riure i puja amb aquell ritus seriós d'home aciençat que fa pena, ple de cabòries, que el fa pessimista en tot i esdevé un cos jove amb ànima vella, trista i esguerrada que s'asseca com poncella abans d'esclatar, passant sense pena ni glòria els moments més bells de la vida: la joventut. La joventut que passa i no es troba mai més, aquella joventut que els que l'hem passada ens hi aferrarem encara perquè no ens fugís. Els que la teniu no la voleu, la desprecieu, la deixeu passar sense rètre-li homenatge. Sou uns desagraïts, sou uns bàrbars. Rieu com una reïra! Rieu! Ni un cop l'any no podeu riure? Ja us vindran les penes, ja us vagarà d'estar tristos, ja us en sortiran d'arrugues al front!

Teniu tot l'any per fer l'home, teniu tot l'any per no esclatar cap riallada i aclucar els ulls davant la bellesa i la poesia i els somnis de joventut. Per una vegada a l'any treieu-vos aquest vidre negre de davant dels ulls i poseu-li de color de rosa. Feu de jove, ja que ho sou. Seguiu-les les tradicions i celebren les festes. Si les trobeu grolleres dignifiqueu-les, però no els hi lleveu ço que de bo tenen. Ara ve Carnaval, doncs feu Carnaval. Desterreu-ne tot ço que de dolent tingui, però feu Carnaval i rieu. sobretot rieu, eixamplieu-vos boca i pulmons; que vostres riallades trenquin l'ensopiment ridícol del poble; trenqueu-vos de riure, ara que sou joves, que els anys ja us faran la soldadura Entesos?

Au.

Qüestions agrícoles

Ramaderia

I

La ramaderia base de prosperitat de l'Agricultura



PER fèrtil que sigui una comarca, per molt que els seus comarcans s'esmercin a treballar les terres com cal, no podrà mai assolir el benestar i la riquesa, si l'agricultura no va aclobada a la ramaderia i capgirant el paràgraf escrit

direm, que per estèril què sigui una contrada, mai serà pobre si a l'agricultura s'hi ajunta amb seny la ramaderia.

Anem a provar de demostrar l'exactitud de les nostres afirmacions.

Una comarca fèrtil, dedicada única i exclusivament a l'agricultura i conreuada amb els avenços moderns i amb activitat, indubitablement proporcionarà un relatiu benestar als seus terrassans, però mai serà una comarca rica, per quan és de tots sabut, que del preu de cost dels fruits de

la terra, al preu de venda de's mateixos, el marge de beneficis és tan reduït, que ja és atrevit l'afirmar que amb ell pugui desenvolupar-se decorosament una família nombrosa; cal si vol aconseguir un relatiu benestar, cercar un sobrepuig de preu en els productes de la terra, i aquest sols pot trobar-lo, suprimint intermediaris i despeses de transport. Per anul·lar als primers fóra precis a l'agricultor fer ses vendes directament al consumidor, però per això li caldrien fer viatges i despeses que en la majoria dels casos no solament absorbirien, sinó que depassarien el valor de les economies que tracta d'aprofitar i per aminorar les despeses de transport, sols pot aconseguir-ho exportant menys volum i menys pes, però de més valor i per a assolir aquests resultats, no té altre mitjà que transformar els fruits de la terra en carn. Fent-ho així, suprimeix automàticament diversos intermediaris i abarateix el transport enviant carn en lloc de grans i ferratges. No és gens aventurat l'afirmar, que els pinsos consumits, per la ramaderia amb tota la seva diversitat, els ven el propietari en temps normal, amb un sobrepreu aproximat d'un vint i cinc per cent. A aquestes economies prou respectables per elles mateixes, se'n junten d'altres més importants encara; com són l'estalvi de milers de pessetes en l'adquisició d'adobs i el poder defensar-se un jornal tots aquells dies que sense la ramaderia deuria estar-se amb els braços creuats.

Deixarem per articles successius, l'esbrinar a quina branca de la ramaderia cal esmerçar amb preferència nostres activitats perquè siguin el més remuneradores possible; per avui ens concretarem a remarcar, que en totes elles, poden trobar solució satisfactòria els problemes econòmics de la pagesia.

B.

Lliurecanvi i Proteccionisme

CERTAMENT no hi ha en els temps actuals una economia nacional completa, solament en un país aïllat de vida rudimentària i primitiva i en conseqüència econòmicament atrassadíssim, fóra possible trobar una economia tancada i particularista; les raons són ben clares, la diversificació i augment constant de les necessitats tant individuals com col·lectives, patrimoni de tota civilització i la industrialització que aquesta suposa fan del tot necessària la relació comercial dels països. Els dos fets cabdals econòmics de producció i de consum no estan equilibrats en el mercat d'un país, ben al contrari s'origina una divergència ja deguda a un excés de producció o a la insuficiència d'aquesta a satisfer les necessitats del consum, és doncs evident que en el primer suport les utilitats sobreres deuen anar a ser